

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 30. august 2019

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i den indeværende uge samt i de kommende to uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-71/18	KPC Herning (forelagt af Vestre Landsret) Sagen vedrører: 1) Er det foreneligt med momsordningsdirektivets artikel 135, stk. 1, litra j, jf. artikel 12, stk. 1, litra a, og stk. 2, sammenholdt med artikel 135, stk. 1, litra k, jf. artikel 12, stk. 1, litra b, og stk. 3, at en medlemsstat under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende betragter en levering af en fast ejendom, hvorpå der på leveringstidspunktet er opført en bygning, som et momspligtigt salg af en byggegrund, når det er parternes hensigt, at bygningen skal rives helt eller delvist ned for at gøre plads til en ny bygning?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)	Dom	04.09.19
Forenede sager C-511/18 og C-512/18	La Quadrature du Net m.fl. 1. Skal den forpligtelse til generel og udifferentieret lagring, som pålægges udbydere på grundlag af bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, i direktivet af 12. juli 2002, i en situation, der er præget af alvorlige og vedvarende trusler mod den nationale sikkerhed og navnlig af risikoen for terror, anses for et indgreb, der er begrundet i retten til personlig sikkerhed, som er sikret ved artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og hensyn til den nationale sikkerhed, som medlemsstaterne er eneansvarlige for i medfør af artikel 4 i traktaten om Den Europæiske Union? 2. Skal direktivet af 12. juli 2002 sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det tillader lovgivningsmæssige foranstaltninger, såsom foranstaltninger med henblik på indsamling i realtid af trafik- og lokaliseringsdata vedrørende bestemte personer, som ganske vist påvirker	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Til orientering: Forsvarets Efterretningstjeneste	Mundtlig forhandling	09.09.19

	<p>rettigheder og forpligtelser for udbydere af en elektronisk kommunikationstjeneste, men dog ikke pålægger dem en specifik forpligtelse til lagring af deres data?</p> <p>3. Skal direktivet af 12. juli 2002 sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det i alle tilfælde gør retmæssigheden af procedurer til indsamling af forbindelsesdata betinget af opfyldelsen af et krav om underretning af de berørte personer, når en sådan underretning ikke længere kan skade de kompetente myndigheders efterforskning, eller kan sådanne procedurer anses for at være retmæssige henset til samtlige øvrige eksisterende proceduremæssige garantier, idet disse sikrer, at adgangen til retsmidler er effektiv?</p>			
C-520/18	<p>Ordre des barreaux francophones et germanophone e.a.</p> <p>1. Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med den ret til sikkerhed, der er sikret ved artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og retten til respekt for personoplysninger, som er sikret ved artikel 7, 8 og artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning – såsom den omhandlede, der fastsætter en generel pligt for operatører og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester til at lagre trafikog lokaliseringsdata som omhandlet i direktiv 2002/58/EF, der genereres og behandles af dem inden for rammerne af udbuddet af disse tjenester – som ikke kun har efterforskning, afsløring og retsforfølgning af grov kriminalitet som formål, men ligeledes sikring af den nationale sikkerhed, forsvar af territoriet, den offentlige sikkerhed, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af andre grunde end grov kriminalitet eller forebyggelse af ulovlig brug af elektroniske kommunikationssystemer eller gennemførelse af et andet formål i henhold til artikel 23, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, og som endvidere er undergivet præcise garantier i denne lovgivning vedrørende lagring af data og adgangen dertil?</p> <p>2. Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 4, 7, 8, 11 og artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning – såsom den omhandlede, der fastsætter en generel pligt for operatører og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester til at lagre trafik- og lokaliseringsdata som omhandlet i direktiv 2002/58/EF, der genereres og behandles af dem inden for rammerne af udbuddet af disse tjenester – såfremt denne lovgivning bl.a. har til formål at opfylde de positive forpligtelser, der påhviler myndigheden i henhold til chartrets artikel 4 og 8, der består i at fastsætte en retlig ramme, der muliggør en effektiv strafferetlig efterforskning af og en effektiv retshåndhævelse over for seksuelt misbrug af mindreårige, og som rent faktisk gør det muligt at identificere gerningsmanden bag overtrædelsen, selv i tilfælde, hvor der gøres brug af elektroniske kommunikationsmidler?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p> <p>Til orientering:</p> <p>Forsvarets Efterretningstjeneste</p>	Mundtlig forhandling	09.09.19

	<p>3. Såfremt Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) på grundlag af besvarelserne af det første og det andet præjudicielle spørgsmål konkluderer, at den anfægtede lov er i strid med en eller flere af de forpligtelser, der følger af de i disse spørgsmål nævnte bestemmelser, kan Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) da midlertidigt opretholde virkningerne af lov af 29. maj 2016 om indsamling og lagring af data i den elektroniske kommunikationssektor med henblik på at undgå retsikkerhed og muliggøre, at data, der forinden er blevet indsamlet og lagret, stadig kan anvendes til de formål, der er omhandlet i loven?</p>			
C-94/18	<p>Chenchooliah</p> <p>1. Når en ægtefælle til en EU-borger, som har udøvet retten til fri bevægelighed i henhold til artikel 6 i direktiv 2004/38/EF, er blevet nægtet opholdsret i henhold til artikel 7, med den begrundelse, at den pågældende EU-borger ikke udøver, eller ikke længere udøver, rettigheder efter EUtraktaten i den pågældende værtsmedlemsstat, og når ægtefællen påtænkes udvist fra denne medlemsstat, skal denne udvisning da ske i henhold til og i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, eller henhører den under medlemsstatens rent nationale lovgivning? 2. Hvis svaret på ovenstående spørgsmål er, at udvisningen skal ske i henhold til direktivets bestemmelser, skal udvisningen da ske i henhold til og i overensstemmelse med kravene i direktivets kapitel VI, herunder især dettes artikel 27 og 28, eller kan medlemsstaten under sådanne omstændigheder påberåbe sig andre bestemmelser i direktivet, navnlig dettes artikel 14 og 15?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet</p>	Dom	10.09.19
C-263/18	<p>Nederlands Uitgeversverbond et Groep Algemene Uitgevers (Tom Kabinet)</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal ophavsretsdirektivets artikel 4, stk. 1, fortolkes således, at der ved det der omhandlede udtryk »enhver form for spredning til almenheden ved salg eller på anden måde af deres originalværker eller eksemplarer heraf« også skal forstås tilrådighedsstillelse online ved download til brug i en ubegrænset periode af e-bøger (det vil sige digitale eksemplarer af ophavsretligt beskyttede bøger) til en pris, hvormed rettighedshaveren modtager et vederlag, der svarer til den økonomiske værdi af eksemplaret af det ham tilhørende værk? 2. Såfremt spørgsmål 1 skal besvares bekræftende, er spredningsretten for så vidt angår originalværket eller eksemplarer heraf da udtømt i EU som omhandlet i ophavsretsdirektivets artikel 4, stk. 2, såfremt det første salg eller anden overdragelse af dette materiale – hvorved der her skal forstås tilrådighedsstillelse online ved download til brug i en ubegrænset periode af e-bøger (det vil sige digitale eksemplarer af ophavsretligt beskyttede bøger) til en pris, hvormed rettighedshaveren modtager et vederlag, der svarer til den økonomiske værdi af eksemplaret af det ham tilhørende værk – sker i EU af rettighedshaveren eller med dennes samtykke? 3. Skal ophavsretsdirektivets artikel 2 fortolkes således, at overdragelse mellem på hinanden følgende erhververe af det retmæssigt erhvervede eksemplar, for hvilket spredningsretten er udtømt, udgør et</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kulturministeriet</p>	GA	10.09.19

	<p>samtykke til de der omhandlede reproduktionshandlinger, for så vidt som disse reproduktionshandlinger er nødvendige for den lovlige anvendelse af dette eksemplar, og i bekræftende fald, hvilke betingelser gælder der herfor?</p> <p>4. Skal ophavsretsdirektivets artikel 5 fortolkes således, at rettighedshaveren ikke længere kan modsætte sig de reproduktionshandlinger, der er nødvendige for en overdragelse mellem på hinanden følgende erhververe af det retmæssigt erhvervede eksemplar, for hvilket spredningsretten er udtømt, og i bekræftende fald, hvilke betingelser gælder der herfor?</p>			
C-458/18	<p>GVC Services</p> <p>1) Skal artikel 2, litra a), nr. i), sammenholdt med bilag I, del A, litra ab), i direktiv 2011/96/EU fortolkes således, at udtrykket »[d]e selskaber, der er registreret i henhold til Det Forenede Kongeriges ret« også omfatter de selskaber, der er registreret i Gibraltar?</p> <p>2) Skal artikel 2, litra a), nr. iii), sammenholdt med bilag I, del B, i direktiv 2011/96/EU fortolkes således, at udtrykket »corporation tax i Det Forenede Kongerige« også omfatter den selskabsskat, der skal betales i Gibraltar?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet</p>	<p>Mundtlig forhandling</p>	<p>11.09.19</p>
C-347/17	<p>A e.a</p> <p>1) Skal bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004), fortolkes således, at en fjerkræslagtekrop efter udtagning og rengøring ikke må indeholde nogen form for synlig kontaminering? 2) Omfatter bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004) kontamineringer med fækalier, galde og kroindhold? 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal bilag III, afsnit II, Kapitel IV, nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004) i så fald fortolkes således, at rengøringen skal ske umiddelbart efter udtagningen, eller må fjernelsen af synlig kontaminering ifølge denne bestemmelse også ske under køling eller partering eller ved pakningen? 4) Må den kompetente myndighed i henhold til bilag I, afsnit I, kapitel II, del D, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 139 af 30.4.2004) i forbindelse med kontrollen fjerne slagtekroppe fra slagtelinjen og kontrollere dem ud- og indvendigt samt under fedtvævet for synlig kontaminering? 5) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og der således må restere synlig kontaminering på en fjerkræslagtekrop: Hvordan skal bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004) i så fald fortolkes? På hvilken måde nås i så</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Fødevarestyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>12.09.19</p>

	fald denne forordnings mål, nemlig at sikre en høj standard for beskyttelsen af folkesundheden?			
Forenede sager C-477/18 og C-478/18	Exportslachterij J. Gosschalk m.fl. Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål vedrørende fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30. 4.2004, s. 1) med henblik på præjudiciel afgørelse: Må der i forbindelse med de gebyrer, der opkræves i henhold til artikel 27, stk. 2 og 4, sammenholdt med bilag VI i forordning nr. 882/2004/EF, medregnes forholdsmæssige andele af omkostninger til lønninger til det personale, som udfører den administrative afvikling og gebyropkrævningen i forbindelse med den gennemførte offentlige kontrol?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Fødevarerstyrelsen Miljø- og Fødevarerministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)	GA	18.09.19
T-125/17	BASF Grenzach mod ECHA Påstande: — Annullationssøgsmålet antages til realitetsbehandling. — Afgørelse truffet den 19. december 2016 af Det Europæiske Kemikalieagenturs (ECHA) Klageudvalg vedrørende vurdering af stoffet triclosan i henhold til artikel 46, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1907/2006 (1) (sag nr. A-018-2014) (»triclosan-afgørelsen«) annulleres, for så vidt som Klageudvalget meddelte afslag på sagsøgerens administrative klage og bekræftede rotteforsøget, fiskeforsøget og persistensvurderingen, som ECHA tidligere havde anmodet om, og besluttede, at yderligere oplysninger skal fremlægges inden den 28. december 2018. — ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Miljøstyrelsen	Dom	20.09.19

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces skridt	Dato
C-686/17	Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main 1. Skal der med henblik på definitionen af begrebet »oprindelsesland« i henhold til artikel 113a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 og artikel 76, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 tages udgangspunkt i definitionerne i toldkodeksens artikel 23 ff. og EU-toldkodeksens artikel 60? 2. Har champignoner, der høstes på det nationale område, i henhold til artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2913/92 og artikel 60, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013 indenlandsk oprindelse, når væsentlige produktionstrin finder sted i andre medlemsstater i Den Europæiske Union, og champignonerne først indføres på det nationale område tre eller færre dage før den første høst? 3. Skal forbuddet mod vildledning i artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), i direktiv nr. 2000/13/EF og i artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1169/2011 anvendes på den obligatoriske oprindelsesbetegnelse i henhold til artikel 113a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 og artikel 76, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013? 4. Kan der til den obligatoriske oprindelsesbetegnelse i henhold til artikel 113a,	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	04.09.19

	stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007 og artikel 76, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1308/2013 tilføjes præciserende angivelser med henblik på at forebygge en vildledning, der er forbudt i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), i direktiv nr. 2000/13/EF samt artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 1169/2011?			
T-603/17	Republikken Litauen mod Europa-Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1144 af 26. juni 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (1), annulleres, for så vidt som den anvender en finansiel korrektion over for Litauen på 4 207 894,93 EUR. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	04.09.19
T-308/18	Hamas mod Rådet Påstande: — Rådets afgørelse (FUSP) 2018/475 af 21. marts 2018 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2017/1426 (EUT 2018, L 79, s. 26), og — Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/468 af 21. marts 2018 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2017/1420 (EUT 2018, L 79, s. 7) annulleres, for så vidt som disse retsakter vedrører Hamas, herunder Hamas-Izz al-Din al-Qassem. — Rådet tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.	Udenrigsministeriet	Dom	04.09.19
C-28/18	Verein für Konsumenteninformation Skal artikel 9, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (herefter »SEPA-forordningen«) fortolkes således, at betalingsmodtageren forbydes at gøre betaling ved direkte debiteringsordning afhængig af, at betaleren har bopæl i den medlemsstat, hvor også betalingsmodtageren har sin bopæl eller sit hjemsted, når betaling også tillades på anden måde, f.eks. med kreditkort?	Finanstilsynet	Dom	05.09.19
C-145/18	Regards Photographiques - Skal bestemmelserne i artikel 103 og 311 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 samt dets bilag IX, del A, nr. 7), fortolkes således, at kravet om, at fotografier skal tages af ophavsmanden, aftrykkes af denne eller under dennes tilsyn, signeres og nummereres i et antal på op til 30 eksemplarer, uanset formater og underlag, er det eneste krav, der skal være opfyldt for, at fotografierne kan være omfattet af den nedsatte momssats? - Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan medlemsstaterne da alligevel undtage fotografier, der i øvrigt ikke har kunstnerisk karakter, fra den nedsatte momssats? -	Kulturministeriet Skatteministeriet	Dom	05.09.19

	<p>Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, hvilke andre betingelser skal fotografier da opfylde for at kunne være omfattet af den nedsatte momssats? Skal de navnlig have en kunstnerisk karakter?</p> <p>- Skal disse betingelser fortolkes ensartet i hele EU, eller henhører de under de enkelte medlemsstaters ret vedrørende især intellektuel ejendomsret?</p>			
C-172/18	<p>AMS Neve e.a.</p> <p>Under omstændigheder, hvor en virksomhed er etableret og har hjemsted i medlemsstat A og har taget skridt til i dette område at reklamere for og udbyde varer til salg under et tegn, der er identisk med et EU-varemærke, på et websted, som er rettet mod erhvervsdrivende og forbrugere i medlemsstat B: i) har en EU-varemærkedomstol i medlemsstat B da kompetence til at påkende en påstand om krænkelse af et EU-varemærke i forbindelse med annoncering og udbud til salg af varer i dette område? ii) hvis dette ikke er tilfældet, hvilke andre kriterier skal den pågældende EU-varemærkedomstol da tage hensyn til ved afgørelsen af, om den har kompetence til at behandle denne påstand? iii) for så vidt som svaret på nr. ii) kræver, at den pågældende EU-varemærkedomstol fastslår, om virksomheden har taget aktive skridt i medlemsstat B, hvilke kriterier skal der da tages hensyn til ved afgørelsen af, om virksomheden har taget sådanne aktive skridt?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	05.09.19
C-228/18	<p>Budapest Bank e.a.</p> <p>1) Kan artikel 81, stk. 1, EF, [artikel 101, stk. 1, TEUF] fortolkes således, at den kan være til hinder for en eneste adfærd, der har både et konkurrencebegrænsende formål og en konkurrencebegrænsende virkning, idet begge disse elementer udgør selvstændige retsgrundlag? 2) Kan artikel 81, stk. 1, EF, [artikel 101, stk. 1, TEUF] fortolkes således, at den i hovedsagen omhandlede aftale mellem ungarske banker, som med hensyn til de betalingskortselskaber MasterCard og Visa fastsætter en fælles størrelse på det interbankgebyr, der skal betales til de kortudstedende banker for brugen af de nævnte selskabers kort, udgør en aftale med et konkurrencebegrænsende formål? 3) Kan artikel 81, stk. 1, EF, [artikel 101, stk. 1, TEUF] fortolkes således, at kreditkortselskaberne, der ikke deltog direkte i fastlæggelsen af aftalens indhold, men gjorde det muligt at vedtage denne aftale og accepterede og anvendte den, også skal betragtes som parter i en interbankaftale, eller skal det vurderes, at disse selskaber samordnede deres adfærd med de banker, som indgik aftalen? 4) Kan artikel 81, stk. 1, EF, [artikel 101, stk. 1, TEUF] fortolkes således, at det for at vurdere, om der foreligger en overtrædelse af konkurrencereglerne, henset til sagens genstand, ikke er nødvendigt at afgøre, om der er tale om deltagelse i en aftale eller om samordning med adfærden hos de banker, der deltog i aftalen?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	05.09.19
C-290/18	<p>Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 4, i direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den ikke hurtigst muligt og inden for højst seks år har udpeget syv lokaliteter af fællesskabsbetydning i det atlantiske biogeografiske område, som blev anerkendt ved Kommissionens beslutning 2004/813/EF af 7. december 2004,</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	05.09.19

	<p>og heller ikke 54 lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område, som blev anerkendt ved Kommissionens beslutning 2006/613/EF af 19. juli 2006, som særlige bevaringsområder. — Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, idet den ikke har iværksat de nødvendige bevaringsforanstaltninger, der opfylder de økologiske behov for naturtyperne i bilag I og de arter i bilag II, der findes på de syv lokaliteter i det atlantiske biogeografiske område, således som anerkendt ved Kommissionens beslutning 2004/813/EF af 7. december 2004, og på de 54 lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område, som blev anerkendt ved Kommissionens beslutning 2006/613/EF af 19. juli 2006. — Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-331/18	<p>Pohotovost'</p> <p>Kan en domstol i henhold til retssikkerhedsprincippet – i forbindelse med gennemførelsen af den indirekte virkning af et direktiv i de horisontale relationer mellem borgere og med henblik på at sikre den fulde virkning af dette direktiv ved en anvendelse af samtlige fortolkningsmetoder og national lovgivning – i en tvist vedrørende en forbrugerkreditaftale, der er indgået før den 1. maj 2018, afsige en afgørelse, hvis virkninger er de samme som de virkninger, der følger af den lovændring, der blev foretaget af lovgiver med virkning fra den 1. maj 2018 med henblik på at opfylde dommen i sag C-42/15? Såfremt Domstolen besvarer det første spørgsmål således, at en domstol ifølge retssikkerhedsprincippet i forbindelse med gennemførelse af den indirekte virkning af direktivet i de horisontale relationer mellem borgere med henblik på at sikre den fulde virkning af direktivet kan afsige en afgørelse, der har samme virkninger som dem, der følger af den ændring af loven, der blev foretaget af lovgiver med henblik på at opfylde dom af 1. maj 2018 i sag C-42/15, ønskes følgende spørgsmål besvaret: 2. Skal Den Europæiske Unions Domstols dom af 9. november 2016 i sag C- 42/15, Home Credit Slovakia mod Klára Bíróová, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og omophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF fortolkes således, at Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at direktiv 2008/48/EF ikke alene er til hinder for en national lovgivning, som kræver en specificering af afdragene for tilbagebetaling af kapitalen i form af en amortiseringsplan, men for en hvilken som helst anden lovbestemt specificering af beløbet, antallet og hyppighed af afdragene for tilbagebetaling af kapitalen? 3. Skal Den Europæiske Unions Domstols førnævnte dom fortolkes således, at den ud over hvad der er fastslået vedrørende kapitalen, også afgør spørgsmålet om, hvorvidt en medlemsstats lovgivning, der fastlægger forbrugernes ret til en specificering i en forbrugerkreditaftale af beløbet, antallet og fristerne for betalingen af renter og andre omkostninger, går videre end direktiv 2008/48? Såfremt dommen ligeledes vedrører renter og omkostninger, går et lovkrav om specificering af tilbagebetalingen af renter og omkostninger i en anden form end en amortiseringsplan da ligeledes videre end dette direktiv, navnlig dets artikel 10, stk. 2, litra j)?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Finanstilsynet	Dom	05.09.19

C-333/18	<p>Lombardi</p> <p>Skal artikel 1, stk. 1, tredje afsnit, og stk. 3, i Rådets direktiv 89/665/EØF om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EØF af 11. december 2007, fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at vurderingen af, om den interesse i hovedsøgsmålet, som er gjort gældende af den tilbudsgiver, mod hvem der er blevet anlagt et særskilt udelukkelsessøgsmål, der er blevet anset for at være begrundet, er konkret i et tilfælde, hvor flere virksomheder deltager, og hvor de samme virksomheder ikke er blevet indstævnt (og der under alle omstændigheder ikke er blevet iværksat appel mod tilbuddene), forelægges retten i medfør af den processuelle autonomi, som medlemsstaterne er tillagt, under anvendelse af de processuelle instrumenter, som retten råder over i henhold til lovgivningen, hvorved beskyttelsen af dette subjektive synspunktsikres i forhold til de etablerede nationale principper om en parts ret til at anlægge søgsmål (artikel 112 i codice di procedura civile (den civile retsplejelov)), om bevis for, at der foreligger den påståede interesse (artikel 2697 i codice civile (den civile lovbog)), og om de subjektive grænser for dommen, der kun har virkning i forhold til sagens parter og ikke kan vedrøre retsstillingen for parter uden for tvisten (artikel 2009 i codice civile)?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Energistyrelsen	Dom	05.09.19
C-468/18	<p>R</p> <p>Såfremt en ret i en medlemsstat anmodes om at træffe afgørelse i en sag vedrørende tre anmodninger, nærmere bestemt om opløsningen af ægteskabelige forbindelser for forældrene til et mindreårigt barn, om forældreansvaret over for dette barn og om underholdspligten i forhold til det samme barn, kan bestemmelserne i artikel 3, litra a), artikel 3, litra d), og artikel 5 i forordning nr. 4/2009 da fortolkes således, at den ret, som har kompetence til at påkende skilsmisssagen, som – samtidig – er retten på det sted, hvor sagsøgte har sin sædvanlige bopæl, og den ret, for hvilken sagsøgte har givet møde, kan træffe afgørelse om anmodningen om underhold til barnet, selv om retten har erklæret sig inkompetent med hensyn til forældreansvaret over for det nævnte barn, eller kan anmodningen om underhold da kun afgøres af den ret, som har kompetence til at træffe afgørelse i den verserende sag om forældreansvaret over for dette barn?</p> <ul style="list-style-type: none"> • Såfremt en sag indbringes for en tilsvarende national ret, er anmodningen om underhold til det mindreårige barn da accessorisk i forhold til den verserende sag om forældreansvar som omhandlet i forordningens artikel 3, litra d)? • Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, er det da til barnets bedste, at den på grundlag af artikel 3, litra a), i forordning (EF) nr. 4/2009 kompetente ret i en medlemsstat træffer afgørelse vedrørende forældrens underholdspligt i forhold til mindreårigt barn som følge af det ægteskab, hvorom der anmodes om opløsning, såfremt denne ret har erklæret sig inkompetent for så vidt angår forældreansvaret, idet den med retskraft har fastslået, at betingelserne i artikel 12 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende 	Social- og Indenrigsministeriet Justitsministeriet	Dom	05.09.19

	forældresansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 ikke er opfyldt?			
C-371/18	<p>Sky e.a</p> <p>Sagen vedrører: (1) Kan et EU-varemærke eller et nationalt varemærke, der er registreret i en medlemsstat, erklæres helt eller delvist ugyldigt med den begrundelse, at nogle af eller alle begreberne, der er anvendt ved specificeringen af varer og tjenesteydelser, mangler tilstrækkelig klarhed og præcision med henblik på at gøre det muligt for de kompetente myndigheder og tredjemænd alene på grundlag af disse begreber at afgøre omfanget af den beskyttelse, som varemærket giver? (2) Hvis der svares bekræftende på det første spørgsmål, er et begreb som »computer software« da for generelt, og dækker det varer, der er for forskelligartede til, at det er foreneligt med varemærkets funktion som angivelse af oprindelse med henblik på at gøre det muligt for de kompetente myndigheder og tredjemænd alene på grundlag af det begreb at fastslå omfanget af den beskyttelse, som varemærket giver? (3) Kan det udgøre ond tro, hvis man blot ansøger om registrering af et varemærke uden nogen hensigt til at bruge det for de specificerede varer og tjenesteydelser? (4) Hvis der svares bekræftende på det tredje spørgsmål, er det da muligt at nå frem til, at ansøgningen blev indgivet delvist i god tro og delvist i ond tro hvis og for så vidt, ansøgeren havde til hensigt at benytte varemærket for nogle af despecificerede varer og tjenesteydelser, men ikke havde til hensigt at benytte varemærket for andre af de specificerede varer og tjenesteydelser? (5) Er section 32(3) i UK Trade Marks Act 1994 (lov af 1994 om varemærker) forenelig med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2436/EU og dets forgængere?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	05.09.19
C-443/18	<p>Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik</p> <p>Påstande: 1) Det fastslås, at Den Italienske Republik — har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 2, litra c), i gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789 (1), idet den ikke i inddæmningsområdet har sørget for omgående at fjerne som minimum alle planter, der er fundet inficeret med <i>Xylella fastidiosa</i>, hvis de befinder sig i det inficerede område inden for 20 km fra grænsen mellem dette område og resten af Unionens område — har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 7, stk. 7, i gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/789, idet den ikke i inddæmningsområdet har sikret overvågning af forekomsten af <i>Xylella fastidiosa</i> ved hjælp af årlige undersøgelser på passende tidspunkter af året — har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, 7 og 9, artikel 7, stk. 2, litra c), og artikel 7, stk. 7, i gennemførelses-afgørelse (EU) 2015/789, forpligtelserne i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 2000/29/EF (2) og forpligtelsen til loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, idet Den Italienske Republik hele tiden har undladt omgående at træffe foranstaltninger mod spredning af <i>Xylella fastidiosa</i>, hvorved den gentagne gange har tilsidesat de specifikke forpligtelser i afgørelse (EU) 2015/789 med hensyn til de inficerede zoner, hvilket har ført til en yderligere spredning af sygdommen.</p> <p>2) Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	05.09.19

C-559/18	<p>TDK-Lambda Germany</p> <p>Skal den kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif som ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1218/2012 af 12. december 2012 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 36-39) fortolkes således, at statiske omformere som de omhandlede kun skal tariferes i underposition 8504 4030, når de hovedsagelig anvendes sammen med telekommunikationsapparater, automatiske databehandlingsmaskiner og enheder dertil, eller er det med henblik på opfyldelsen af kriteriet »af den art der anvendes« tilstrækkeligt, at de statiske omformere ud fra deres objektive beskaffenhed foruden andre anvendelsesområder ligeledes kan anvendes sammen med telekommunikationsapparater, automatiske databehandlingsmaskiner og enheder dertil?</p>	Toldstyrelsen	Dom	05.09.19
C-450/18	<p>Instituto Nacional de la Seguridad Social</p> <p>Udgør det en krænkelse af princippet om ligebehandling, som forbyder enhver forskelsbehandling på grundlag af køn, og som er anerkendt i artikel 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår og i direktiv 2002/73 om ændring heraf, som omarbejdet ved direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006, når en national retsforordning (nærmere bestemt artikel 60, stk. 1, i lov om social sikring) som følge af deres demografiske bidrag til den sociale sikringsordning anerkender retten til et pensionstillæg for kvinder, der har fået biologiske eller adopterede børn, og som i henhold til en hvilken som helst ordning under den sociale sikringsordning modtager bidragsbaserede ydelser i form af alderspension, enkepension eller pension ved varig uarbejdsdygtighed, mens mænd, der befinder sig i en tilsvarende situation, derimod ikke indrømmes en sådan ret?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	10.09.19
C-542/18 RX-II og C-543/18 RX-II	<p>Simpson mod Kommissionen og HG mod Kommissionen</p> <p>Den fornyede prøvelse skal vedrøre spørgsmålet, om Den Europæiske Unions Rets domme af 19. juli 2018, Simpson mod Rådet (T-646/16 P, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:493) og HG mod Kommissionen (T-693/16 P, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:492), navnlig henset til det almindelige retssikkerhedsprincip, påvirker EU-rettens ensartede anvendelse eller sammenhæng, idet Retten som appelinstant fastslog, at det dommerkollegium, der afsagde Retten for EU-Personalesagers kendelse af 24. juni 2016, Simpson mod Rådet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136) og dom af 19. juli 2016, HG mod Kommissionen (F-149/15, EU:F:2016:155), ikke var lovligt sat på grund af en ulovlighed, der påvirkede udnævnelsesproceduren for et af medlemmerne af dette dommerkollegium, som medførte en tilsidesættelse af princippet om en domstol oprettet ved lov, der er fastsat i artikel 47, stk. 2, første punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den fornyede prøvelse skal navnlig vedrøre spørgsmålet, om udnævnelsen af en</p>	Nævnenes Hus	GA	10.09.19

	dommer, i lighed med de retsakter, der er omhandlet i artikel 277 TEUF, kan være genstand for en indirekte legalitetskontrol, eller om en sådan indirekte legalitetskontrol - principielt eller efter at der er forløbet en vis periode - er udelukket eller begrænset til bestemte former for ulovligheder for at sikre den retlige stabilitet og retskraften.			
T-883/16	Republikken Polen mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens afgørelse af 28. oktober 2016 om ændringen af betingelserne for Opal-rørledningens undtagelse fra forpligtelsen til at anvende reglerne for tredjepartsadgang og de tarifreguleringer, der er godkendt på grundlag af direktiv 2003/55/EF, annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet Energistyrelsen	Dom	10.09.19
C-46/18	Caseificio Sociale San Rocco e.a. a) Skal EU-retten i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, fortolkes således, at den omstændighed, at en national bestemmelse er i strid med artikel 2, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 3950/92, har som konsekvens, at producenter ikke er forpligtet til at betale tillægsafgiften, såfremt de i den nævnte forordning anførte vilkår er opfyldt? b) Skal EU-retten, og særligt det almindelige princip om beskyttelse af den berettigede forventning, i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, fortolkes således, at den berettigede forventning ikke kan beskyttes hos personer, som har opfyldt en af en medlemsstat fastsat forpligtelse, og som har draget fordel af de virkninger, der er forbundet med overholdelsen af denne forpligtelse, såfremt denne forpligtelse har vist sig at være i strid med EU-retten? c) Er artikel 9 i forordning (EF) nr. 1392/2001 af 9. juli 2001 og det EU-retlige begreb »prioriteret kategori« i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, til hinder for en medlemsstats bestemmelse, såsom artikel 2, stk. 3, i lovdekret nr. 157/2004 vedtaget af Den Italienske Republik, som fastlægger forskellige metoder til tilbagebetaling af den overskydende tillægsafgift, idet der med hensyn til tilbagebetalingstider og -metoder sondres mellem de producenter, som har forladt sig på pligten til at overholde en national bestemmelse, der har vist sig at være i strid med EU-retten, og de producenter, som ikke har overholdt denne bestemmelse?	Miljø- og Fødevarer- ministeriet	Dom	11.09.19
C-114/18	Sandoz et Hexal I tilfælde, hvor den eneste aktive ingrediens i genstanden for et supplerende beskyttelsescertifikat udstedt i henhold til [forordning (EF) nr. 469/2009] tilhører en gruppe af kemiske forbindelser, som falder inden for en Markusdefinition i et patentkrav, og hvor samtlige medlemmer af gruppen omfattes af det centrale nyskabende tekniske element i patentet, er det da tilstrækkeligt til at opfylde betingelserne i forordningens artikel 3, litra a), at forbindelsen omgående ville blive genkendt som faldende inden for gruppen (og derfor omfattet af patentet ifølge national patentret) ved en granskning af dens struktur, eller skal de specifikke substituer, som er nødvendige for at danne den aktive ingrediens, være blandt dem som en fagmand ville kunne udlede af patentkravene på baggrund af den almindeligt tilgængelige viden på området?	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	11.09.19

C-143/18	<p>Romano</p> <p>1. Skal artikel 6, stk. 2, litra c), i direktiv 2002/65/EF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse eller praksis som den i hovedsagen omhandlede, som i forbindelse med låneaftaler indgået ved fjernsalg ikke fastsætter en udelukkelse af fortrydelsesretten, såfremt aftalen efter forbrugerens udtrykkelige ønske allerede er blevet helt opfyldt af begge parter, inden forbrugeren udøver sin fortrydelsesret? 2. Skal artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 1, artikel 6, stk. 1, andet afsnit, andet led, og artikel 6, stk. 6, i direktiv 2002/65/EF fortolkes således, at der for så vidt angår korrekt modtagelse af de oplysninger, der er fastsat i national ret i henhold til artikel 5, stk. 1, artikel 3, stk. 1, nr. 3, litra a), i direktiv 2002/65/EF, og forbrugerens udøvelse af fortrydelsesretten i henhold til national ret ikke skal tages udgangspunkt i andre end en almindeligt oplyst, rimelig opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger i betragtning af alle relevante kendsgerninger og samtlige omstændigheder i forbindelse med indgåelsen af denne aftale? 3. Dersom det første og det andet spørgsmål besvares benægtende, spørges: Skal artikel 7, stk. 4, i direktiv 2002/65/EF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som efter erklæret fortrydelse af en ved fjernsalg indgået forbruger kreditaftale fastsætter, at udbyderen ud over det beløb, som han har modtaget af forbrugeren i henhold til fjernsalgsaftalen, også skal betale forbrugeren erstatning for værdien af anvendelsen af dette beløb?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	11.09.19
C-175/18 P	<p>PTC Therapeutics International Ltd mod Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (appel)</p> <p>Påstande: — PTC's appel tages til følge, og Rettens dom ophæves. — Den afgørelse om udbredelse af visse oplysninger, som EMA meddelte PTC den 25. november 2015 i henhold til forordning nr. 1049/2001, annulleres. — Den nævnte afgørelse hjemvises til EMA til videre behandling i forhold til overstregning af fortrolige afsnit efter høring af PTC. — EMA tilpligtes at betale PTC's sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet Lægemiddelstyrelsen	GA	11.09.19
C-178/18 P	<p>MSD Animal Health Innovation GmbH og Intervet international BV mod Det Europæiske Lægemiddelagentur (appel)</p> <p>Påstande: — Appellanternes appel tages til følge, og Rettens dom ophæves. — Den afgørelse, som EMA meddelte appellanterne den 3. december 2015 om udbredelse af visse oplysninger i henhold til forordning nr. 1049/2001 annulleres. — EMA tilpligtes at betale appellanternes sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet Lægemiddelstyrelsen	GA	11.09.19
C-383/18	<p>Lexitor</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 16, stk. 1, sammenholdt med artikel 3, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbruger kreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 660, med senere ændringer) fortolkes således, at en forbruger ved indfrielse før tiden af sine forpligtelser i henhold til en kreditaftale har ret til reduktion af de samlede</p>	Finanstilsynet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	11.09.19

	kreditomkostninger, herunder også de omkostninger, hvis størrelse ikke afhænger af den pågældende kreditaftales løbetid?			
C-397/18	<p>Nobel Plastiques Ibérica</p> <p>Sagen vedrører: Skal arbejdstagere, der er kvalificerede som særligt sårbare over for bestemte risici, anses for personer med handicap som omhandlet i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, således som fortolket i Den Europæiske Unions Domstols praksis, når de som følge af deres personlige kendetegn eller kendte biologiske tilstand er særligt sårbare over for arbejdsrelaterede risici, og de af denne grund ikke kan bestride bestemte stillinger, eftersom disse udgør en risiko for deres eget eller andre personers helbred? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, rejses følgende spørgsmål: Udgør beslutningen om at afskedige en arbejdstager på grund af økonomiske, tekniske, organisatoriske og produktionsmæssige omstændigheder en direkte eller indirekte forskelsbehandling i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78, når den pågældende person har fået anerkendt et handicap, for så vidt som vedkommende er særligt sårbar i forbindelse med bestridelsen af bestemte stillinger som følge af hendes fysiske lidelser, og af denne grund har vanskeligt ved at nå de produktivetsniveauer, som er påkrævede for ikke at være kandidat til at blive afskediget? Udgør beslutningen om at afskedige en arbejdstager på grund af økonomiske, tekniske, organisatoriske og produktionsmæssige omstændigheder en direkte eller indirekte forskelsbehandling i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78, når den pågældende person har fået anerkendt et handicap, for så vidt som det er blevet anerkendt, at vedkommende er særligt sårbar i forbindelse med bestridelsen af bestemte stillinger som følge af hendes fysiske lidelser, og beslutningen – blandt andre vurderingskriterier – træffes under hensyntagen til alsidigheden i samtlige stillinger, herunder dem, som personen med handicap ikke kan bestride? Udgør beslutningen om at afskedige en arbejdstager på grund af økonomiske, tekniske, organisatoriske og produktionsmæssige omstændigheder en indirekte forskelsbehandling i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78, når den pågældende person har fået anerkendt et handicap, og det dermed er blevet anerkendt, at vedkommende er særligt sårbar i forbindelse med bestridelsen af bestemte stillinger som følge af hendes fysiske lidelser, der har medført lange perioder med fravær eller sygeorlov forud for afskedigelsen[,] og beslutningen – blandt andre vurderingskriterier – træffes på grundlag af den pågældende arbejdstagers fravær?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet Social- og Indenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet Moderniseringsstyrelsen	Dom	11.09.19
T-286/18	<p>Azarov mod Rådet</p> <p>Påstande: — Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 63, s. 48) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5. marts 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 63, s. 5) annulleres i</p>	Udenrigsministeriet	Dom	11.09.19

	<p>henhold til artikel 263 TEUF, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. — Der træffes i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement bestemmelse om visse foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse.</p> <p>— Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne i medfør af artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement.</p>			
T-34/19	<p>Orkla Foods Danmark mod EUIPO (PRODUCED WITHOUT BOILING SCANDINAVIAN DELIGHTS ESTABLISHED 1834 FRUIT SPREAD)</p> <p>Påstande: — Den anfægtede afgørelse annulleres. — EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	12.09.19
C-299/17	<p>VG Media</p> <p>1. Udgør en national forskrift, der udelukkende forbyder kommercielle udbydere af søgemaskiner og kommercielle udbydere af tjenester, der behandler indhold, men ikke andre – heller ikke kommercielle – brugere, at gøre presseprodukter eller dele heraf (undtagen enkelte ord og meget små tekstuddrag) tilgængelige for almenheden, i henhold til artikel 1, nr. 2) og 5), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998) en forskrift, der ikke specifikt tager sigte på de i samme nr. definerede tjenester, og, såfremt dette ikke er tilfældet:</p> <p>2. Udgør en national forskrift, der udelukkende forbyder kommercielle udbydere af søgemaskiner og kommercielle udbydere af tjenester, der behandler indhold, men ikke andre – heller ikke kommercielle – brugere, at gøre presseprodukter eller dele heraf (undtagen enkelte ord og meget små tekstuddrag) tilgængelige for almenheden, en teknisk forskrift som omhandlet i artikel 1, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998), dvs. en bindende forskrift, der vedrører leveringen af en tjeneste.</p>	Kulturministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	12.09.19
C-683/17	<p>Cofemel</p> <p>1) Er Den Europæiske Unions Domstols fortolkning af artikel 2, [litra] a), i direktiv 2001/29/EF til hinder for en national retsforskrift – i det foreliggende tilfælde bestemmelsen i artikel 2, stk. 1, [nr.] i), i Código de Direitos de Autor e Direitos Conexos (CDADC) – hvorefter der ydes ophavsretlig beskyttelse til de brugskunstværker, industrielle mønstre eller designværker, som ud over deres funktionsmæssige formål frembringer en særegen og karakteristisk visuel effekt set ud fra en æstetisk synsvinkel, idet deres originalitet udgør det grundlæggende kriterium for ydelsen af beskyttelse på det ophavsretlige område? 2) Er Den Europæiske Unions Domstols fortolkning af artikel 2, [litra] a), i direktiv 2001/29/EF til hinder for en national retsforskrift – i det foreliggende tilfælde bestemmelsen i artikel 2, stk. 1, [nr.] i), i CDADC –hvorefter der ydes ophavsretlig beskyttelse til brugskunstværker, industrielle mønstre eller designværker, såfremt de, på baggrund af en særlig krævende bedømmelse med hensyn til deres kunstneriske træk, og under hensyntagen til den dominerende opfattelse i de kulturelle og institutionelle</p>	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	12.09.19

	kredse, kan kvalificeres som »kunstnerisk frembringelse« eller »kunstværk«?			
C-688/17	<p>Bayer Pharma AG</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal udtrykket »yde [...] passende erstatning« i artikel 9, stk. 7, i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder fortolkes således, at medlemsstaterne skal fastsætte materielle retsregler om parternes erstatningsansvar samt om beløbets størrelse og formen på erstatningen, i henhold til hvilke medlemsstaternes retter kan pålægge en rekvirent at betale erstatning til rekviritus for det tab, der er lidt som følge af foranstaltninger, som retten efterfølgende har ophævet eller som efterfølgende er bortfaldet som følge af en handling eller undladelse fra rekvirentens side, eller hvis retten efterfølgende har konstateret, at der ikke forelå nogen krænkelse eller trussel om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er det nævnte direktivs artikel 9, stk. 7, da til hinder for en medlemsstats retsregler, hvorefter medlemsstatens almindelige regler om civilretligt ansvar og erstatning skal anvendes på den erstatning, der fremgår af den nævnte direktivbestemmelse, og hvorefter retten ikke kan forpligte rekvirenten til et erstatte det tab, der er lidt som følge af en midlertidig foranstaltning, der efterfølgende viste sig at være ugrundet, fordi patentet var ugyldigt, idet tabet opstod, fordi rekviritus ikke handlede, som det almindeligvis kan forventes i en situation som den omhandlede, eller fordi rekviritus af samme grund er ansvarlig for, at det opstod, forudsat at rekvirenten, da denne anmodede om en midlertidig foranstaltning, handlede som det almindeligvis kan forventes i en sådan situation?</p>	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	12.09.19
Forenede sager C-64/18, C-140/18, C-146/18 og C-148/18	<p>Mestrovic m.fl.</p> <p>Sag C-64/18 vedrører: 1. Skal artikel 56 TEUF samt Europa-Parlamentet og Rådets Direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som fastsætter meget store bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne, såsom manglende opbevaring af lønbilag, navnlig store minimumsbøder, som idømmes kumulativt pr. berørt arbejdstager? 2. I tilfælde af, at det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 56 TEUF samt Europa-Parlamentet og Rådets Direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF fortolkes således, at de er til hinder for idømmelse af kumulative bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser ved beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne uden absolutte maksimumgrænser?</p> <p>Sag C-146/18 vedrører: 1. Skal artikel 47 og artikel 49 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en national</p>	Beskæftigelses- ministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	12.09.19

	<p>bestemmelse, som obligatorisk fastsætter et bidrag til sagsomkostninger for klagesagen på 20% af den idømte bøde?</p> <p>Sag C-148/18 vedrører: Skal artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som for overtrædelser begået ved uagtsomhed fastsætter store bøder uden begrænsninger, navnlig store minimumsbøder og forvandlingsstraffe på flere år?</p> <p>Spørgsmålene i sag C-140/18 er identiske med spørgsmålene i sag C-50/18 og sag C-148/18.</p>			
Forenede sager C-199/18, C-200/18 og C-343/18	<p>Pollo del Campo et Avi Coop m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: 1 – Skal artikel 27 i forordning (EF) [nr. 882/2004], hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at der opkræves et gebyr i forbindelse med de aktiviteter, der henvises til i bilag IV, afdeling A, og bilag V, afdeling A, fortolkes således, at betalingspligt pålægges samtlige landbrugere, også såfremt »de udfører slagtning og opskæring af kød som en aktivitet, der udgør et middel og har tilknytning til opdræt af dyr«?</p> <p>2 – Kan en medlemsstat, såfremt den har indført et system til opkrævning af gebyrer, der som helhed kan sikre dækning af de faktisk påløbne omkostninger for officiel kontrol, undtage en række kategorier af erhvervsdrivende fra betaling af gebyrer for sundhedskontrol eller anvende lavere takster end de i forordning (EF) nr. 8[8]2/2004 fastsatte?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	12.09.19
C-524/18	<p>Dr. Willmar Schwabe</p> <p>1. Skal artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006 fortolkes således, at en henvisning til generelle, uspecifikke gavnlige sundhedsmæssige virkninger er »ledsaget« af specifikke sundhedsanprisninger, der er opført på de i artikel 13 eller 14 i forordningen fastsatte lister, allerede når henvisningen står på forsiden og de tilladte anprisninger på bagsiden af varens emballage, og indholdet af anprisningerne efter den almindelige opfattelse ganske vist klart vedrører henvisningen, men henvisningen ikke selv, f.eks. ved en asterisk, indeholder nogen entydig reference til anprisningerne på bagsiden?</p> <p>2. Skal der også ved henvisninger til generelle, uspecifikke gavnlige virkninger som omhandlet i artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006 foreligge dokumentation i henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 6, stk. 1?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	12.09.19
C-541/18	<p>Deutsches Patent- und Markenamt</p> <p>Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT 2008, L 299 af 8.11.2008, s. 25) til præjudiciel afgørelse: Har et tegn det fornødne særpræg, når der findes praktisk vigtige og nærliggende muligheder for at anvende det som oprindelsesangivelse for varerne og tjenesteydelserne, også selv om dette ikke er den mest sandsynlige form for anvendelse af tegnet?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	12.09.19

C-666/18	<p>IT Development</p> <p>Udgør den omstændighed, at en softwarelicenshaver ikke overholder vilkårene i en softwarelicensaftale (ved udløbet af en prøveperiode, overskridelse af antallet af autoriserede brugere eller af en anden måleenhed, såsom de processorer, der kan anvendes til at gennemføre softwareordrer, eller ved ændring af softwarens kildekode, når denne rettighed ifølge licensen er forbeholdt den oprindelige indehaver):</p> <ul style="list-style-type: none"> - en immaterialretlig krænkelse (som omhandlet i direktiv 2004/48 af 29.4.2004), som indehaveren af ophavsrettigheder til softwaren, der er sikret i henhold til artikel 4 i direktiv 2009/24/EF af 23. april 2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer, har lidt - eller kan den henhøre under en anden retlig ordning, som f.eks. den almindelige retlige ordning om ansvar inden for kontrakt? 	Kulturministeriet	GA	12.09.19
C-526/17	<p>Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114), med senere ændringer, idet den forlængede koncessionen på offentlige bygge- og anlægsarbejder vedrørende motorvejen Civitavecchia-Livorno til den 31. december 2046 uden offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse.</p> <p>— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	18.09.19
C-32/18	<p>Moser</p> <p>1. Skal artikel 60, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (herefter »forordning nr. 883/2004«) fortolkes således, at en subsidiært kompetent medlemsstat (Østrig) til en forælder med bopæl og lønnet beskæftigelse i en i henhold til artikel 68, stk. 1, litra b), nr. i), i forordning nr. 883/2004 primært kompetent medlemsstat (Tyskland) som familiedelse skal udbetale forskellen mellem den i den primært kompetente medlemsstat udbetalte forældredrydelse og den anden medlemsstats indkomstbestemte børnepasningsydelse, hvis begge forældre bor med de fælles børn i den primært kompetente medlemsstat, og kun den anden forælder har lønnet beskæftigelse i den subsidiært kompetente medlemsstat som grænsearbejder? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>2. Beregnes den indkomstbestemte børnepasningsydelse på grundlag af den i beskæftigelsesstaten (Tyskland) faktisk oppebårne indkomst eller på grundlag af den indkomst, der hypotetisk kunne oppebæres fra en sammenlignelig erhvervsmæssig beskæftigelse i den subsidiært kompetente medlemsstat (Østrig)?</p>	Beskæftigelsesministeriet Skatteministeriet	Dom	18.09.19

C-176/18	<p>Club de Variedades Vegetales Protegidas</p> <p>1) Når en landbruger har erhvervet en række stiklinger af en plantesort på en planteskole (tredjemands forretningssted) og har plantet disse, inden en meddelelse om beskyttelse af denne sort har fået retsvirkninger, er landbrugers efterfølgende aktivitet, der består i løbende at høste afgrøden af træerne, da tilstrækkelig til, idet det antages, at der er tale om udbytte, at betingelserne i artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2100/94 er opfyldt, hvorved landbrugeren følgelig berøres af ius prohibendi i artikel 13, stk. 2? Eller skal denne høstningsaktivitet anses for at udgøre produktion eller reproduktion af sorten, som giver »udbytte«, for hvilken indehaveren af plantesortens tilladelse er påkrævet, uanset om betingelserne i stk. 3 er opfyldt? 2) Er en fortolkning, hvorefter kaskadebeskyttelsesordningen finder anvendelse på enhver af de i artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2100/94 opregnede handlinger, som henviser til »udbytte«, herunder på selve høstningen, eller kun på de handlinger, som foretages efter, at udbyttet er tilvejebragt, som f.eks. oplagring og markedsføring heraf, forenelig med den nævnte forordning? 3) Ved anvendelsen af den udvidede kaskadebeskyttelsesordning på »udbytte« i artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2100/94 er det da, for at den første betingelse kan opfyldes, nødvendigt, at stiklingerne er blevet erhvervet efter, at indehaveren har opnået EF-plantesortsbeskyttelse, eller er det tilstrækkeligt, at vedkommende var indrømmet midlertidig beskyttelse, idet erhvervelsen har fundet sted i perioden fra offentliggørelsen af ansøgningen til påbegyndelsen af retsvirkningerne af meddelelsen af plantesortbeskyttelse?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	18.09.19
C-222/18	<p>VIPA</p> <p>Skal artikel 3, litra k), og artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser fortolkes således, at en national lovgivning, der sonderer mellem to kategorier af recepter og kun for så vidt angår en af dem tillader, at der udleveres lægemidler til en læge, der udøver sin lægelige virksomhed i en anden stat end denne medlemsstat, i strid med den gensidige anerkendelse af recepter og den frie udveksling af tjenesteydelser og dermed uforenelig hermed?</p>	Lægemiddelstyrelsen	Dom	18.09.19
C-622/18	<p>Cooper International Spirits e.a.</p> <p>Skal artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 10 og 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, fortolkes således, at en varemærkeindehaver, som ikke på noget tidspunkt har benyttet sit varemærke, og som har fortabt sine rettigheder ved udløbet af den periode på fem år, der følger efter offentliggørelsen af registreringen, kan opnå erstatning for tab ved at påberåbe sig en krænkelse af varemærkets væsentligste funktion, der skyldes tredjemands brug inden datoen for fortabelsens virkning af et tegn, der ligner det nævnte varemærke, som angivelse for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art som dem, for hvilke dette varemærke er blevet registreret?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	18.09.19

C-523/18	<p>Engie Cartagena</p> <p>1) Udgør lovreglen i tredje tillægsbestemmelse i Real Decreto-Ley 14/2010 Financiación de planes de ahorro y eficiencia energética para los años 2011, 2012 y 2013 (kongeligt lovdekret nr. 14/2010 om finansiering af energibesparelses- og energieffektivitetsplanerne for 2011, 2012 og 2013) en offentlig serviceforpligtelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2003/54/EF og 2009/72/EF:</p> <p>»1. De beløb, som skal afholdes over el-systemet med henblik på finansieringen af Handlingsplan 2008-2012, der blev vedtaget ved Acuerdo de Consejo de Ministros de 8 de julio de 2005, por el que se concretan las medidas del documento de »Estrategia de ahorro y eficiencia energética en España 2004-2012« aprobado por Acuerdo de Consejo de Ministros de 28 de noviembre de 2003 (afgørelse fra ministerrådet af 8.7.2005 om konkret udmøntning af foranstaltningerne i dokumentet »Strategi for energibesparelser og energieffektivitet i Spanien 2004-2012«, vedtaget ved afgørelse fra ministerrådet af 28.11.2003), der for 2011 og 2012 er fastsat til 270 millioner euro henholdsvis 250 millioner euro, finansieres ved et bidrag fra hver af de producerende virksomheder i overensstemmelse med de i det følgende skema fastsatte procentdele:</p> <table data-bbox="304 931 767 1323"> <thead> <tr> <th>Virksomhed</th> <th>Procentdel</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Endesa Generación, S.A.</td> <td>34,66</td> </tr> <tr> <td>Iberdrola Generación, S.A.</td> <td>32,71</td> </tr> <tr> <td>GAS Natural S.D.G, S.A.</td> <td>16,37</td> </tr> <tr> <td>Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.</td> <td>4,38</td> </tr> <tr> <td>E.ON Generación, S.L.</td> <td>2,96</td> </tr> <tr> <td>AES Cartagena, S.R.L.</td> <td>2,07</td> </tr> <tr> <td>Bizkaia Energía, S.L.</td> <td>1,42</td> </tr> <tr> <td>Castelnou Energía, S.L.</td> <td>1,58</td> </tr> <tr> <td>Nueva Generadora del Sur, S.A.</td> <td>1,62</td> </tr> <tr> <td>Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L.</td> <td>1,42</td> </tr> <tr> <td>Tarragona Power, S.L.</td> <td>0,81</td> </tr> <tr> <td>I alt</td> <td>100,00</td> </tr> </tbody> </table> <p>2) Såfremt denne bestemmelse udgør en offentlig serviceforpligtelse, er denne da klart defineret, gennemsigtig, ikke-diskriminerende og kontrollerbar?</p>	Virksomhed	Procentdel	Endesa Generación, S.A.	34,66	Iberdrola Generación, S.A.	32,71	GAS Natural S.D.G, S.A.	16,37	Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.	4,38	E.ON Generación, S.L.	2,96	AES Cartagena, S.R.L.	2,07	Bizkaia Energía, S.L.	1,42	Castelnou Energía, S.L.	1,58	Nueva Generadora del Sur, S.A.	1,62	Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L.	1,42	Tarragona Power, S.L.	0,81	I alt	100,00	Energistyrelsen	GA	19.09.19
Virksomhed	Procentdel																													
Endesa Generación, S.A.	34,66																													
Iberdrola Generación, S.A.	32,71																													
GAS Natural S.D.G, S.A.	16,37																													
Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.	4,38																													
E.ON Generación, S.L.	2,96																													
AES Cartagena, S.R.L.	2,07																													
Bizkaia Energía, S.L.	1,42																													
Castelnou Energía, S.L.	1,58																													
Nueva Generadora del Sur, S.A.	1,62																													
Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L.	1,42																													
Tarragona Power, S.L.	0,81																													
I alt	100,00																													
C-544/18	<p>HM Revenue & Customs</p> <p>Under omstændigheder, hvor en unionsborger, som er statsborger i en medlemsstat opholder sig i en anden medlemsstat (værtsmedlemsstaten),</p> <p>(ii) har drevet virksomhed som selvstændig erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 49 TEUF i værtsmedlemsstaten,</p> <p>(iii) blev betalt en barselsydelse fra maj 2014 (det tidspunkt, hvorfra hun anså sig selv for i mindre grad at være i stand til at arbejde grundet graviditet),</p> <p>(iv) anses for at være ophørt med at udøve ægte og reel selvstændig erhvervsvirksomhed fra juli 2014,</p> <p>(v) fødte i august 2014, og</p> <p>(vi) ikke er vendt tilbage til at udøve ægte og reel selvstændig erhvervsvirksomhed i perioden efter fødslen, og før hun ansøgte om ydelse til arbejdssøgende som arbejdssøgende i februar 2015: Skal artikel 49 TEUF da skal fortolkes således, at en sådan person, som er ophørt med selvstændig erhvervsvirksomhed under omstændigheder, hvor der er fysiske</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	19.09.19																										

	begrænsninger i forbindelse med en graviditets sene stadier og eftervirkningerne af en fødsel, bevarer sin status som selvstændig erhvervsdrivende som omhandlet i denne artikel, forudsat at hun vender tilbage til at udøve økonomisk virksomhed eller finder arbejde inden for en rimelig tid efter sit barns fødsel?			
T-386/14 RENV	Fih Holding og Fih Erhvervsbank mod Kommissionen (hjemvist) Påstande: Kommissionens afgørelse af 11. marts 2014 K(2014) 1280 endelig, om statsstøtte SA.34445 (2012/c), som Danmark har ydet for tilførslen af aktiver knyttet til fast ejendom fra FIH til FSC, annulleres, og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Erhvervsministeriet	Dom	19.09.19
T-476/17	Arysta LifeScience Netherlands mod Kommissionen Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold. — Den anfægtede forordning annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale alle sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	19.09.19
T-610/17	ICL IP Turneen og ICL Europe Coöperatief mod Kommissionen Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold. — Kommissionens forordning (EU) 2017/999 af 13. juni 2017 om ændring af bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT 2017, L 150, s. 7) annulleres, for så vidt som den optager nPB i bilag XIV til REACH-forordningen. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.— Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	20.09.19
T-636/17	PlasticsEurope mod ECHA Påstande: — Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold. — Den afgørelse, der blev offentliggjort den 7. juli 2017, om ajourføring af den eksisterende registrering af Bisphenol A på kandidatlisten som et særligt problematisk stof på grundlag af artikel 57, litra f), i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (EUT 2006, L 396, s. 1, »REACH-forordningen «) annulleres. — ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.— Der træffes andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	20.09.19
T-674/17	Le Port de Bruxelles og Région de Bruxelles mod Kommissionen Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling for hver af sagsøgerne, hvorefter Kommissionens afgørelse, reference: SA.38393 (2016CP, ex 2015/E) — beskatning af havne i Belgien [C(2017)5174 final], annulleres. — Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold. — Følgelig annulleres Europa-Kommissionens afgørelse om, at den omstændighed, at de belgiske havnes økonomiske virksomhed, og navnlig de vallonske havne, ikke er blevet pålagt selskabsskat, anses for statsstøtte, der er uforenelig med det	Erhvervsministeriet	Dom	20.09.19

	indre marked. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.			
T-755/17	Forbundsrepublikken Tyskland mod ECHA Påstande: — Afgørelse truffet den 8. september 2017 af Det Europæiske Kemikalieagenturs Klageudvalg (sag nr. A-026-2015) annulleres, for så vidt som Klageudvalget i forhold til Medlemsstatsudvalgets afgørelse af 1. oktober 2015 angående stoffet 1,4-benzendiamin, N, N'-blandede fenyl- og benzylderivater (herefter »BENPAT«) CAS-nr.: 68953-84-4 (EF-nr.: 273-227-8) traf afgørelse om: — delvis annullation af denne afgørelse, for så vidt som den fastsatte, at registranterne i forbindelse med undersøgelsen skulle identificere metabolitterne i overensstemmelse med OECD TG 309-studiet — delvis annullation af den nævnte afgørelse, for så vidt som den fastsatte, at der skulle udføres en undersøgelse i overensstemmelse med OECD TG 308-studiet — at udtalelsen vedrørende bioakkumulering i den nævnte afgørelses begrundelse skulle fjernes. — ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Erhvervsministeriet	Dom	20.09.19
T-65/18	Venezuela mod Rådet Påstande: — Rådets forordning (EU) 2017/2063 af 13. november 2017 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela, for så vidt som forordningens bestemmelser vedrører sagsøgeren, annulleres. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	Dom	20.09.19